

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх.№	054-06-264
Дата	06, 03 2020

ЧРЕЗ

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

1158

ДО

Г-Н КИРИЛ АНАНИЕВ
МИНИСТЪР НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

ВЪПРОС

от Георги Гьоков и Драгомир Стойнев народни представители от 27 МИР Стара Загора,
ПГ „БСП за България“

Съгласно чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 95, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасяме въпрос

ОТНОСНО: състоянието и бъдещето на „Специализирана болница за долекуване и продължително лечение на пневмо-фтизиатрични заболявания и рехабилитация - Радунци“ ЕООД - в ликвидация.

Уважаеми г-н Министър,

Създаването на бившата Специализирана болница за белодробни болести в с. Радунци (община Мъглиж, Област Стара Загора) става възможно след дълго проучване на климатични условия и след издаването през 1937 г. на Наредба-Закон за построяване и обзавеждане на санаториум Радунци (ДВ, бр.188/1937 г.). Строителството започва през пролетта на 1939 г., но Втората световна война “замразява” строежа през 1940 г. до вече издигнатата четириетажна сграда. След 9 септември 1944 г. строежът на санаториума продължава, без каквото и да е съмнение в неговата целесъобразност, изхождайки от заболяемостта и смъртността от тази коварна болест и пораженията, които е нанасяла туберкулозата на българския народ.

Откриването на санаториума става на 1 ноември 1955 г. Това е най-голямата болница за костно-ставна туберкулоза на Балканите. Предназначена е за долекуване на туберкулоза и други тежки белодробни заболявания и е с национално значение. Пациентите ѝ са от цяла България.

През септември 2000 г. Държавна белодробна болница е преобразувана в търговско дружество – „Специализирана болница за долекуване и продължително лечение на пневмо-

фтизиатрични заболявания и рехабилитация - Радунци" ЕООД с 300 легла. Принципал на здравното заведение е Министерството на здравеопазването. Въпреки че разполага с капацитет за близо 700 болни (легла), потокът от пациенти рязко намалява с въвеждането на новата методика за субсидиране на лечебните заведения, според която срокът за рехоспитализация на пациентите се удължава трикратно – от 60 дни на 6 месеца. Така от 1100 души през 2013 г., през 2014 в Радунци са се лекували само 720 души с белодробни заболявания, което е довело до по-малко постъпления в бюджета на болницата. Това води след себе си невъзможност за поддръжка и ремонт на материалната база. Котелното, радиаторите, хоризонталните и вертикалните щрангове, безстопанствено са нарязани за скрап. Отговорност не е търсена. По онова време - в продължение на години, са изплащани само малка част от заплатите на служителите в болницата. А освен към служителите болницата има дългове и към ЕВН и към други контрагенти, като задълженията стигат над милион от които 95 % са просрочени. Поради тези причини през 2015 г. ръководство на МЗ взема решение за ликвидация на дружеството и за освобождаване на управителя му по негова молба.

Г-н Министър, във връзка с горното, молим за отговор на следните въпроси:

Уредени ли са отношенията с всички бивши служители на държавното търговско дружество „Специализирана болница за долекуване и продължително лечение на пневмофтизиатрични заболявания и рехабилитация - Радунци" ЕООД, в т.ч. и дължимите им възнаграждения?

Какво е състоянието на сградния фонд и на 500-те декара гора и ливади, които са част от болницата? Охраняват ли се по някакъв начин?

Какви са бъдещите намерения на МЗ и на Вас като принципал за това, което е останало от търговско дружество – „Специализирана болница за долекуване и продължително лечение на пневмо-фтизиатрични заболявания и рехабилитация - Радунци" ЕООД?

Въпреки времето което е минало, ще потърсите ли отговорност от виновните за това да се стигне до сегашното състояние на болничното заведение?

Молим отговорът на въпроса да е в писмен вид.

Георги

Драгом

